

vende KODA's repertoire ved offentlig fremførelse af beskyttet musik. Ordningen indebærer, at alle tariffer – såvel aftalte som generelle tariffer – skal forelægges til godkendelse i ministeriet.

Den gældende godkendelsesordning er stærkt historisk betinget. Det kan efter ministeriets opfattelse ikke længere anses for tidssvarende, at et ministerium varetager tarifgodkendelser af den nævnte art.

Det foreslås derfor at lade den offentlige kontrol med KODA's tariffer overgå til det uafhængige Ophavsretslicensnævnet, som allerede i dag varetager kontrollen med de afgifter, som Gramex på vegne af udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser opkræver for udsendelse i radio og fjernsyn og anden offentlig fremførelse.

Det er ministeriets opfattelse, at nævnet har vist sig at udgøre et nyttigt organ til en hurtig og kvalificeret afgørelse af visse ophavsretlige tvistigheder, som ellers kunne have verseret for domstolene i årevis. Der er derfor efter ministeriets opfattelse også grundlag for at antage, at nævnet på tilfredsstillende måde vil kunne overtage opgaven med at føre tilsyn med KODA's tariffer. I forvejen er en ikke uvæsentlig del af KODA's opkrævningsområde, nemlig kabelvidereledning, undergivet nævnets kompetence, jf. lovens § 48, stk. 1.

Nævnet består af tre medlemmer: En højesteretsdommer og to andre sagkyndige medlemmer. Nævnets virksomhed er reguleret i bekendtgørelse nr. 762 af 2. oktober 1997.

Efter forslaget til § 75 a, stk. 2, skal nævnet anlægge en rimelighedsvurdering ved afgørelsen af, om der foreligger et misbrug af eneretten i tilfælde, hvor KODA stiller urimelige vilkår for at meddele tilladelse til offentlig fremførelse af musikværker. Rimelighedsbedømmelsen bør foretages ud fra en samlet vurdering af den konkrete sags omstændigheder, idet der ved afgørelsen blandt andet bør lægges vægt på almen samfundsmæssige hensyn samt konkurrenceretlige hensyn, herunder princippet om ikke-diskriminering.

Det vil antagelig hyppigst være musikbrugere, som er utilfredse med KODA's tariffer, der vil indlede en klagesag med hjemmel i § 75 a, stk. 2. Også KODA har imidlertid søgsmålskompetence. I overensstemmelse med nævnets praksis vil KODA som en form for anerkendelsessøgsmål have mulighed for at indklage musikbrugere for nævnet med krav om nævnets godkendelse af bestemte vilkår.

Nævnets kompetence i henhold til § 75 a, stk. 2, bliver – ligesom tilfældet er med den gældende godkendelsesordning – alene fremførelsesrettigheder. Selv om KODA på nogle områder skulle licensiere fremf-

relsesrettigheder sammen med andre rettigheder, f.eks. rettigheder til eksemplarfremsending, hvilket kunne være tilfældet vedrørende Internet, vil nævnet udelukkende kunne tage stilling til den del af en tarif, der relaterer sig til fremførelsesrettighederne.

Bortset fra at nævnet i særlige tilfælde kan fastsætte vilkårene for offentlig musikfremførelse, indebærer den foreslåede ordning – ligesom den gældende godkendelsesordning – ikke noget indgreb i komponisternes eneret efter lovens § 2 til at give samtykke til offentlig musikfremførelse.

I forbindelse med ikrafttræden af nærværende lovændring vil KODA's koncession blive ændret, således at det gældende vilkår om Kulturministeriets tarifgodkendelse udgår. I perioden herefter vil KODA fortsat kunne basere sin opkrævningsvirksomhed på de hidtil godkendte tariffer, indtil nævnet i konkrete afgørelser måtte have truffet beslutning om en ændring af disse.

Det følger af henvisningen i § 75 a, stk. 2, 2. pkt., til § 47, stk. 1, 2. pkt., at nævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, herunder Kulturministeriet. Parterne i sager for Ophavsretslicensnævnet har derimod mulighed for at indbringe nævnets afgørelser for domstolene.

Henvisningen til § 47, stk. 1, 3. pkt., i forslaget til § 75 a, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at bestemmelserne i ovennævnte bekendtgørelse om Ophavsretslicensnævnet, også vil komme til at gælde § 75 a-sager.

Under høringen har KODA og Danmarks Radio kunnet tilslutte sig forslaget om nævnskompetence på dette område.

Til nr. 7

Efter den gældende lovs § 82, stk. 2, sker ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i ophavsretsloven i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf. Denne formulering, der blev gennemført ved den store revision af ophavsretsloven i 1995, følger retsplejelovens ordlyd på daværende tidspunkt. Herefter kunne der ske ransagning, når sagen angik en forbydelse, der efter loven kunne medføre frihedsstraf.

Formuleringen af § 82, stk. 2, har givet anledning til en del tvivl – særlig efter at retsplejeloven i 1997 er blevet ændret – således at der nu kun kan foretages ransagning i sager, der er undergivet offentlig påtale. I lyset heraf finder Kulturministeriet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at ophæve bestemmelsen, således at ransagning i sager om overtrædelse af ophavsretsloven sker i overensstemmelse med de almindelige betingelser i retsplejeloven. Herefter vil der fortsat